ANUL XIII No. 1652 — 4 PAGINI 3 LEI — Sâmbătă 6 Aprilie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon: Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 369.2.6

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA” SIBIIU

Carpe diem!...

Să o recunoaștem neted: la noi în țară, Peter Farmer a avut dela început o situație dificilă.

A fost precedat de o presă complect defavorabilă. S'a afirmat chiar, că nici nu e antrenor. Că e un simplu masseur. A venit câteva săptămâni înaintea Balcaniadei. S'a îmbolnăvit și n'a putut să însoțească echipa la Atena.

Îmbolnăvirea sa a prilejuit câteva noui și usturătoare ironii. S'a spus — s'a scris chiar — că s'a îmbolnăvit, fiindcă — din zgârcenie scoțiană — n'a vrut să-și cumpere șoșoni...

Iar după Balcaniadă i s'a dat în sarcină programul unei pregătiri pentru viitoarea Balcaniadă. Un program care trebuia să înceapă din Ianuarie și care-și lua obligația să ne asigure, în Iunie, o victorie răsunătoare la Sofia.

Pregătirea aceasta a și început.

Au fost convocați la secrete ședințe de antrenament, câțiva jucători. Jucătorii acestia însă, n'au venit. S'au fixat ore de pregătire. Dar orele acestea, în lipsa jucătorilor convocați, au fost o parodie de antrenament. Și treptat, au fost abandonate.

Ne găsim deci, astăzi, două luni înaintea Balcaniadei dela Sofia ca și în preajma recentelor matchuri de'a Atena: fără echipă selecționată și fără pregătire. Numai cu antrenor federal.

Cu d. Peter Farmer, a cărui activitate se reduce — vrând, nevrând — la o singură și agreabilă îndeletnicire: încasarea lunară a salariului.

Nu vom aduce aici învinuiri și nu vom face sugestii. Sunt și premature și inutile. De când există echipă națională, nu s'au făcut la noi pregătiri, două luni înaintea verificării echipei. Două luni înainte de match.

Suntem deci în plină și victorioasă tradiție.

Și tot conform tradiției, nu este exclus ca la Sofia — fără o pregătire minuțioasă — să fim în Iunie, victorioși.

Nu vom însemna deci, nici învinuiri, nici sugestii.

Am rămas totuși cu o veche și explicabilă nedumerire. Chiar cu două nedumeriri.

Imediat după Balcaniada dela Atena, a fost propus într'o ședință a Biroului federal un excelent program de pregătire pentru Balcaniada de'a Sofia.

Un program care trasa jaloane de antrenament metodic și care trebuia să înceapă din Ianuarie. Adică, aproape 6 luni înaintea Balcaniadei din Iunie.

Programul a fost prezentat, discutat și acceptat. Și totuși nici până astăzi — două luni înaintea examenului dela Sofia — n'a fost pus efectiv în aplicare.

O primă nedumerire.

A doua, vizează antrenorul federal. După discuțiuni prelungite și zgomotoase, „Federația de football" a consimțit să angajeze un antrenor străin. A consimțit deci să-și oficializeze obligația de a pregăti echipa națională, în preajma verificărilor ei. Și a admis, pentru aceasta un important sacrificiu material: 12,000 lei pe lună, plus întreținere, angajamentul d-lui Peter Farmer.

Dar în afară de încasarea salariului, d. Peter Farmer nu face nimic.

Să fi fost angajat și plătit pentru această unică și lunară îndeletnicire?

Nu credem.

Și totuși — două luni înaintea Balcaniadei care va trebui să ne cimenteze la Sofia un prestigiu serios avariat la Atena — trăim aceleași zile de tradițională apatie. Avem antrenor federal, n'avem echipă și nu improvizăm o pregătire oricât de anemică.

Este indiscutabil că „Biroul federal" nu dorește reeditarea la Sofia a rezultatelor dela Atena. Este cert că oficialii au cele mai bune intenții și cele mai acute emoții legate de Balcaniada din Iunie.

Un bărbat însă, nu va deveni niciodată cuceritor, citind cele 16 volume de memorii ale lui Casanova. Iar o echipă de football nu va găsi niciodată rezerve de omogenitate, de formă și condiție fizică, în simplele intențiuni bune ale oficialității.

N'ajung, uneori, nici bunele intențiuni ale echipei.

Deaceia, două luni înaintea Balcaniadei dela Sofia, repetând o sugestie a lui Horațiu pentru care nu trebuia pierdută o singură zi, însemnăm aici cu titlu de avertisment pentru F. R. F. A, în preajma nouei Balcaniade, clasicul, dar mereu verificatul sfat al lui Horațiu:

Carpe diem!...

George Fulga

Pregătiri în vederea matchului Anglia-Scoția

LONDRA 4 (Rador). — Pe terenul Hampden Park din Glasgow, are loc la 6 Aprilie un match de football între echipele Scoției și Angliei.

Pentru acest match au fost selecționate următoarele echipe:

Anglia: Hibbs, Male, Hapgood (căpitan), Britton, Barker, Bray, Geldard, Bastin, Garney, Westwood și Brook.

Rezerve: Gardner și Carter.

Scoția: Jackson, Anderson, Cummings, Massie, Simpson (căpitan), Brown, Napeir, Walker, Gallacher, Mc. Phall și Duncan.

Ziarele sportive engleze, în legătură cu acest match, spun că echipa Angliei va avea un atac formidabil datorită lui Bastin. In schimb Scoția are o linie de mijlocași superioară adversarului.

In echipa Scoției se găsesc și 3 jucători din echipele engleze. Marea favorită a matchului — spun ziarele engleze — este Scoția.

Inaugurarea sezonului de tennis în aer liber, în Italia

ROMA, 4, (Rador). — Pe terenurile de tennis ale Forului Mussolini, se deschide sezonul internațional de tennis în aer liber.

La inaugurarea acestui nou sezon sunt înscriși până acum următorii jucători:

Cehoslovacia: Menzel, Hecht, Caşka, Rohrer.

Franța: Boussus, Brugnon, Martin Legeay, Lesueur, Feret, Destremeau Journu și poate Borotra.

Anglia: Austin.

Germania: Prenn.

Probabil Australia cu următoarea echipă: Crawford, Quist, Mac Grath și Turnbull. Deasemeni vor mai participa și echipe de profesioniști italieni.

C. F. R.-ul boxează mâine seară la Saint-Sebastien

Ultimele matchuri ale turneului echipei C.F.R

După cum am anunțat într'un recent reportaj, echipa C. F. R. va terminat turneul pe care-l întreprinde, la 12 Aprilie.

Până la această dată, ceferiștii vor mai susține 3 matchuri, după următorul program :

6 Aprilie: la Saint Sebastien.
8 Aprilie : la Tarbe[s].
12 Aprilie: la Bezieres.

Intr'o scrisoare primită eri, trimisul nostru special ne informează că echipa a primit o ofertă pentru două matchuri în Olanda. Un match la 15 Aprilie la Amsterdam, și unul la 17 Aprilie, la Haga.

La aceste matchuri însă, în urma telegramei d-lui ing. Panaitopol, s'a renunțat.

In altă ordine de idei, trimisul nostru special scrie :

Moralul echipei este excelent. Răniții sânt pe vindecate. Lui Rogozeanu i s'a închis rana dela buză, pe care a suferit-o din pricina că nu s'a îngrijit să poarte proteză. David și Ilie au arcadele complect vindecate. Iar din matchul dela Sens echipa a ieșit victorioasă și «virgină», în privința rănilor.

Pentru ultimele matchuri, deci, echipa se prezintă validă și bine pregătită, sub raportul moralului.

Ancheta noastră în licee

La Sf. Sava, când „pâlcul" II-a A. e în oră...

„Avem și noi Cupele noastre". — Pedagogul Roșianu-idolul sportivilor. — Furați de imaginație

In sala de educație fizică

Când am intrat în localul Liceului Sf. Sava — noul local — privirea mi s'a oprit asupra sălii de gimnastică situată exact în fața intrării principale. In hall raspund doar ferestrele sălii. Căci ușa este jos — la subsol. Iar subsol e un fel de a spune, pentrucă în fapt e un întreg etaj. Un etaj care începe... sub parter și se termină deasupra lui. Are proporția a două caturi. Și apoi: e spațioasă, dimensiunile ei ating pe acelea ale unui teatru; și luminoasă, comodă, plăcută.

O parte din trofee

O sală de gimnastică așa cum o concep cei mai pretențioși specialiști.

Aceasta a fost prima impresie cu care am păsit în liceul Sf. Sava — în bătrânul colegiu ctitorit de marele dascăl Gheorghe Lazăr.

Voiu recunoaște, o impresie profundă.

Dar nu și cea mai puternică. Căci, veți constata în cele ce urmează, lucrurile pe cari le-am văzut, le-am auzit și am învățat să le cunoaștem cu prilejul acestei vizite, sunt de natură a surprinde. A minuna chiar.

Ce știam, în definitiv, noi despre sportul școlar?... Că se face gimnastică o oră pe săptămână; că elevii, cei înregimentați în cluburi particulare, practică — ilicit — sportul; și că odată pe an se sfătuesc cei câțiva sportivi mai răsăriți și se înscriu în vreo competiție cu caracter inter-școlar.

Și ce am aflat acum?...

Dar să povestim.

«AVEM ȘI NOI CUPE...»

Am fost primiți așadar — în lipsa directorului liceului, d. Ștefan Pop — de secretar, d. I. Berescu. Un munte de bărbat, pe care n'am vrut să-l mai întreb dacă-i place sportul: mi-ar fi arătat muschii. Și avea — credeți-mă — ce arăta.

Am atacat deci subiectul în plin. Mai ales că d. Berescu urmărise primele etape ale anchetei noastre școlare.

— Păi, să vă arăt cupele. Că avem și noi. Și nu de disprețuit.

Și mi le-a arătat, conducându-mă în cabinetul dlrectorului, unde — într'un dulap special — sunt depozitate trofeele cucerite de elevi în decursul anilor.

Cupe multe. Mari, mici, de aur, de argint. Și plachete. Printre ele, una datată 1911 și provenită dela un concurs de oină. Fotograful nostru le imortalizează și apoi vizităm sala de gimnastică, aceia pe care am încercat s'o descriem mai sus și n'am reușit. Și pe care nu vom încerca s'o descriem din nou. Căci iar nu vom reuși. E prea frumoasă, pentru a o urâți noi în câteva fraze.

SĂNĂTATE!

Insoțiți de amabilul secretar, intrăm deci în sală.

Un: Sănătate! rostit de 40 de voci ne primește.

Iar d. asistent de educație fizică Nedeleanu dă raportul:

— Pâlcul clasei II A. compus din 40 de elevi este gata și așteaptă ordinul dv.

— O fotografie! tâșnește reporterul nostru fotograf **și-și potrivește tripiedul.**

— Sănătate! **izbucnește din nou «pâlcul» clasei II-a A. Și pozează voios, cu exuberanța pișcocilor de 12—13 ani, cari așteaptă ora de gimnastică cu nerăbdarea caracteristică vârstei lor.**

La indicațiile d-lui Nedeleanu și la comanda unui mic străjer recrutat din pâlc, elevii execută apoi programul.

Din nou în cancelarie, d. Berescu ne stă la dispoziție cu amănunte.

— O recunosc, activitate sportivă de amploare nu avem. Și nici nu putem avea. Vom ajunge la ea cu timpul. Deocamdată suntem bucuroși că putem da elevilor câteva ore de gimnastică, sănătoase. Și că în orele libere avem cine să-i îndrumeze în acest sens, să-i îndemne spre sport și spre mișcarea în aer liber.

— Și cine anume se ocupă de aceasta?

— D-nii profesori Ștefan Constantinescu și Const. Pavelescu, maeștrii noștri de gimnastică. Și mai ales tinerii asistenți și pedagogi: Roșianu, Nedeleanu, și Mihăilescu, delegați de către OETR și ONEF pe lângă liceul nostru.

D. Berescu recunoaște însă că nu e ceiace ar trebui să fie.

— Prea puțină educație fizică în aer liber. Iar sportul propriu zis pe care-l practică elevii se rezumă la volley-ball și football. Din când în când și rugby.

— In ce privește campionatul inter-școlar organizat de ziarul nostru. Vă pregătiți?...

— Firește. Colegul Roșianu se ocupă foarte atent de pregătirea echipei reprezentative a liceului. Deunăzi echipa a jucat chiar un match de antrenament și a dat deplină satisfacție...

— Incât..

— Incât cred că vom face treabă. Și o să ne îmbogățim, poate, vitrina cu cupe...

«CAȘTIGAM CUPA GAZETEI SPORTURILOR»

Ne-a fost apoi prezentat unul dintre jucătorii echipei liceului.

— V-ați alcătuit echipa?

— Nu încă. Deocamdată încercăm toți jucătorii. Vă pot spune doar din ce lot vom extrage «11»-le reprezentativ. Iată-l: Mircea Ungureanu, Jinga, Rădulescu, Popescu Florin, Mândroceanu, Hartel II, Enea, Gică Popescu, Nicolescu, Ștefănescu C., Vinea, Georgescu Cornel, Ghica, Drăgănescu.

— Și speranți?...

— Desigur. A! Să vezi dacă nu câștigăm noi... Și pe urmă, are grijă d. Roșianu...

— Da, da! sare un alt elev. D. Roșianu nu ne lasă. Va face el o echipă bună și nu putem pierde.

Admirăm atașamentul elevilor pentru pedagogul lor. Și regretăm că nu-l putem vedea pe acest idol al sportivilor liceului. Sf. Sava.

UN PROFESOR VECHI DE MODA NOUA

Il întâlnesc apoi pe d. profesor Ștefan Constantinescu. Profesor vechi de modă nouă. Ne vorbește de educație fizică și sport cu multă pricepere.

— Ei, nu se face ceiace ar trebui să se facă. O oră pe săptămână, ei, e puțin. Cu timpul însă...

Ei, da! Cu timpul...

In anii noștri de liceu, ora de

(Continuare în pag. 3-a)

Boxeurii francezi văzuți la ei „acasă".

O clasă mediocră. Cum își aranjează Dickson afacerile și cum sunt învinși campionii mondiali

Călătoria întreprinsă în Franța mi-a dat posibilitate să fac, în deaproape, cunoștința calităților câtorva boxeuri cari joacă, datorită unor fericite împrejurări, roluri importante în concertul pugilismului continental.

Voi spune dela început — este de altfel, o simplă repteare — că nici unul dintre boxeurii francezi, fie profesionist sau amator nu m'a impresionat.

Este adevărat că nu am văzut la lucru serios pe un Marcel Thil, care pentru compatrioții săi întruchipează, în box ceiace se numește perfecțiunea. Că nu sunt de acord cu părerile sportivilor francezi va părea curios multora dintre românii pe cari boxul îi pasionează.

Căci dacă nu l'am văzut pe Thil la Paris sau în Franța am avut plăcerea să-i urmăresc evoluțiile în București și am putut să-l cântăresc. Aceasta s'a întâmplat în două rânduri: odată când a înfruntat pe Moți Spakow, iar apoi, în ziua răfuelii lui cu Gheorghe Axioti.

Din boxul arătat în cele două ocazii de către campionul mondial de categorie mijlocie, nu m'a atras decât vitalitatea, forța sa fizică și greutatea punchului. Ca scrimă Thil nu este un boxeur avansat. El reprezintă tipul omului care își obosește adversarul printr'o tactică de uzură lentă și deaceia își asigură victoriile în ultimele compartimente ale luptei. Nu este ceeace se numește un technician ci, mai de grabă un vulpoi versat, care sub influența unui manager la fel de «frecat» știe să-și dozeze eforturile și să vină puternic după ce și-a vlăguit adversarul.

Este, desigur, un sistem eficace și nu se poate spune că elevul lui Taitard nu se pricepe să-l utilizeze cu o dexteritate rară.

Nu îl va ajuta însă efectiv, decât până în momentul când va da peste un bun «gaucher» care nu va accepta să se bată cu el ci va încerca să-i demonstreze utilitatea directului de stânga.

Poate că Mac Avoy, campionul Angliei, a fost unul dintre cei capabili să întrerupă seria de victorii a deținătorului titlului mondial. A făcut însă, în matchul cu Thil, greșeala de a nu fi consecvent tacticei pe care și-a propus să o adopte.

Și în momentul când a început bătaia cu adversarul său, soarta partidei era pecetluită.

AȘII RINGULUI FRANCEZ

In situația lui Marcel Thil se găsesc mai toate vedetele boxului fran cez. Scrima boxului nu le-a intrat în sânge și variația este aproape inexistentă.

Toți așii ringului francez merg peste adversar fac forcing și lovesc mult, indiferent dacă ating sau nu ținta.

Și cea mai bună dovadă a lipsei unei clase acceptabile o constituie loviturile laterale, întrebuințate de marea majoritate a boxerilor francezi. Acei cari luptă în linie se pot număra pe degete.

Deacea, o bună parte dintre pugiliștii străini reușesc performanțe admirabile în fața elementului autohton. Un Vilda Jaks, Kid Tunero, Pedro Montanez și chiar Eddy Rabak, fac furori electrizând asistența prin boxul lor chiar și prin felul în care știu să-și pregătească victoriile.

Stângile lor activează ca pistoanele unor locomotive și temperează, în mod regulat, elanul adversarilor cari trimit regulat, în gol, faimoasele lor swing-uri utilizate cu copilăroasa covingere a unor rezultate fulgerătoare.

«COCOȘII» IN STIMA

Francezii au, în afară de Thil, mare încredere într'o pleiadă de «cocoși». Continuă să țină în mare stimă pe un Emile Pladner, Eugene Huat, Young Perez, etc. și își pun toate speranțele în Young Borrel.

Nu am văzut pe primii trei la lucru, dar îmi pot da seama ce reprezintă ei prin aceia că, ultimul, învins de italianul Cataneo, în cadrul reuniunii al cărui cap de afiș conținea matchul de campionat european Holtzer-Tamagnini, este considerat drept egalul primilor.

Și Young Borrel numai boxeur de clasă nu poate fi considerat. Are un stil defectuos din toate punctele de vedere, iar de intuiție a ringului nici vorbă nu poate fi la el. De altfel, însuși faptul că a cedat lui Cataneo, un boxeur cu pretenții nu prea mari, constitue un argument în plus în favoarea tezei noastre.

O CLASA MODESTA

Inainte de a trece la altă ordine de idei, voi conchide că clasa boxului francez, fără deosebire, nu este prea ridicată, putând chiar fi considerată drept modestă.

Cum se explică atunci, succesele lor?

Destul de simplu.

In primul rând, organizatorii francezi caută să-și menajeze ca-

(Citiți continuare în pag. 2-a)

Unirea Tricolor a eliminat Mureșul

La poarta Unirii Tricolor: **Stalenberger (M.), Sucitulescu (U. T.), Sasz (M.) și Steinbach (U. T).**